

«TheEfir»: «Ми шукаємо авторів, які прославляють Бога своєю творчістю»

У першому сезоні програми «TheEfir» на телеканалі «Надія» був слоган «TheEfir – твій навігатор у світі творчості». Про творчих людей, яких запрошують до ефіру, та про те, як християнські цінності розкриваються через мистецтво, розповідає Валентина Щербанюк, продюсер програми.

– Що складає зміст Ваших випусків?

– Ми намагаємося презентувати християнську творчість, не лише пісенну, але й поезію, драматургію, інструментал. У першому сезоні навіть вдалося відзняти один випуск з театром, у Львові є вільний театр «Око», вони не презентують себе офіційно християнським, але ідеї, які вони несуть через ці вистави – загальні християнські моральні цінності. Усі вони професійні актори-християни, які у такий спосіб висловлюють свою християнську позицію з різних питань суспільного життя.

– У програму запрошуються не тільки адвентисти?

– Так, це програма, у яку ми запрошуємо всіх християн, які через мистецтво, музику, поезію, драматургію діляться своїми життєвими принципами, своєю вірою..

– Скільки випусків уже вийшло в ефір з часу існування програми?

– Ми відзняли 29 програм, але в ефір вийшло тільки 25 (перша вийшла в ефір 10 жовтня 2018 року). Періодичність виходу – раз на тиждень у середу о 21-й годині.

– Як Ви розкриваєте творчі особистості? Адже це потребує чогось більшого, ніж просто виступу з музикою чи чимось іншим.

– Ми намагалися розкрити творчість людей у розгорнутому вигляді, презентуючи різнопланові твори. В інтерв'ю намагалися висвітлити такі теми: людина розповідає про себе, про свою творчість і чому саме вона пише християнські тексти, християнську музику, чому у своїй творчості представляє Бога, хто Він для неї є.

– Яких яскравих людей, що взяли участь у цій програмі, можна назвати?

– Оскільки перед нами був «Джем», який дуже гарно охопив пісенну українську християнську аудиторію, нам було трішки важко у цьому плані, щоб не повторитися. Ми намагалися шукати нових цікавих сучасних авторів. Перша програма в ефірі була з сучасною авторкою Юлією Полюлях. Також Іванка Олійник, Марко Швайковський – це молоді автори, які самі пишуть і виконують пісні. Ще ми запросили гурт «Мана» з Тернополя, який у 2017 році виграв конкурс «Пісня року в українському християнстві». Їхня солістка Ярина Вислоцька – авторка їхніх пісень. У них свій сучасний цікавий стиль. У нас в гостях була гарна виконавиця Жанна Бичковська. Запрошували гурт з Івано-Франківська «5-й океан», з ними відзняли дві програми. Одну пісенну, іншу з Нелею Романовською, яка пише дуже глибокі вірші, у неї дуже шикарна поезія, глибокі вірші. Навіть ті, хто не любить слухати поезію, писали у відгуках, що з задоволенням слухали її тексти. Вони беруть активну участь у різних соціальних проектах, які відбуваються в Івано-Франківську, їх запрошують у Київ та на різні заходи соціальних напрямків. Вони дуже прості щирі люди, з ними було дуже просто і гарно спілкуватися. Ми вийшли ще на дуже унікальну особистість – Юлію Шутенко. Колись був такий гурт у християнському середовищі «Кроки», це був жіночий колектив, який згодом розпався. Я чула їхні пісні, хотіла запросити, шукала у соцмережах, інтернеті, гуглила й вийшла на Юлію Шутенко, бо вона писала їхні пісні. Гурт вже не існує, але її ми запросили як авторку цих пісень. З нею записали дві програми. Вона філолог, заслужена вчителька України, робить

гарні переклади, багато перекладів пісень-прославлень, які співає молодь, зроблені нею, просто багато хто про це не знає. Ми записали з нею теж дві програми. Одну з авторськими піснями, які вона писала для гурту «Кроки». В іншій програмі ми відзняли пісні-прославлення, які вона з братом написала, і які користуються попитом.

– Що можна сказати про духовний посил, який виходить від цих людей?

– У кожного з гостей був свій життєвий досвід і свій творчий шлях. Багато з цих людей раніше не були переконаними християнами. В основному це люди, у яких зустріч з Богом відбулася у свідомому віці, творити для Бога стало для них пріоритетом у житті. Саме через таку творчість, через ті таланти, які дав їм Бог, вони прославляють Бога. Сподіваюся, що історії життя цих людей надихнуть когось творити. Може, хтось відчуває у собі якісь задатки, потребу висловити, сказати щось через музику, вірші. Щоб ці герої, їхні історії надихали наших людей.

– Яку Ви можете розказати надзвичайну історію?

– Було приємно працювати з кожною людиною, з кожним гостем, тому що у всіх у них є що розказати, чим поділитися. Можливо, такі дуже яскраві, це історії гурту «5-й океан» та Юлії Шутенко, такі глибокі, місцями навіть, драматичні. Гурт «5-й океан»: Володимир – вчився на музиканта, у нього були певні проблеми у житті. Завдяки знайомству з Богом зумів це подолати. Коли Неля була підлітком, загинула її мама. В неї нікого не було і вона сама пішла у дитячий інтернат, і сказала, що їй нема куди йти і вона буде тут жити. Це її не зламало, а зробило сильнішою надалі. В інтернаті вона познайомилася з Христом, життя складалося добре: вийшла заміж, діти, була у церкві, читала вірші. У громаді у них з Володимиром була співпраця. Їм сказали, що ви так гарно служите, давайте служити якимось разом. На її вірші Володимир почав писати музику, почали з'являтися твори. Їхнє служіння

–соціальне, вони їздять по в'язницях, їх залучають до різних соціальних заходів.

У Юлії Шатенко теж цікава історія. Вона з інтелігентної сім'ї, її тато доктор наук, професор, філолог. У 1995 році почали відвідувати протестантську церкву. Їй важко було прийняти Христа, бо це означало, що вона втрачає контроль над своїм життям, бо вона віддає своє життя в інші руки – руки Того, Кого до кінця не знає. Рік вона приходила просто так, відвідувала церкву, спостерігала за іншими людьми, але потім відважилася і зробила крок, якого боялася – віддала життя у руки Бога. Про це не шкодує, зараз активно пише пісні, робить переклади, редагує тексти. Для неї, філолога, тексти, у яких прославляється Бог, мають бути ідеальними.

– Деякі програми присвячені святам. Які є програми на цю тему, про які свята ще плануєте створити випуски?

– Ми відзняли два випуски на різдвяну тематику – з піснями, які згадують народження Христа. Одна програма була просто про факт народження Христа, чому Він прийшов на нашу землю, Інша – про Його народження, Його місію і Його другий прихід. Гості говорили про свою віру, надію в Христі. Третя програма була новорічна.

Має вийти в ефір програма, ми такі називаємо «тематичні випуски». Це табірний випуск, у червні, де ми зібрали шість пісень, які молодь може співати в таборах. «Фішечками» наших програм є те, якщо це музична програма, що останню пісню робимо у форматі караоке. Мінуса до цієї пісні будемо виставляти у вільне користування, щоб люди використовували ці пісні для служіння. Для табірної випуску ми дамо фонограми до усіх шести пісень.

Наразі ми готуємося до запису другого сезону програми. Готуємо деякі новинки-цікавинки. Плануємо спецвипуски, приурочені до певних подій у нашому календарі. Наприклад, до Дня подяки, який проходить у всіх церквах. Ми хочемо різдвяні, новорічні,

до Дня сім'ї робити спецвипуски. Також хочемо робити програми-концерти, куди могли б запросити глядачів, які б сиділи, разом з виконавцями співали. Дуже сподіваємося, що Бог допоможе це все реалізувати технічно і фінансово.

– Коли солісти приїжджають, вони беруть з собою своїх акомпаніаторів, чи на телеканалі є свої постійні музиканти, щоб супроводжувати солістів?

– Якщо є самодостатні гурти або колективи, вони приїжджають зі своїми музикантами і інструментами (крім клавіш і барабанів). Якщо це виконавці, у яких немає спеціальних музикантів, спеціального бренду, то у нас є дві команди, два аранжувальники, з якими ми співпрацюємо. Це Ігор Трофимюк та його музиканти, і Володимир Хлиста зі своїми музикантами. Ми експериментуємо, бо у кожного аранжувальника є свій стиль, свій смак, щоб це було цікавіше, різноманітніше.

– Назвіть людей, які задіяні у цьому проекті.

– У «TheEfir» два продюсера – я і Діана Шаленик. Я більше виконую роль адміністратора, а Діана наш креативний продюсер, мозок і серце програми. Також мені з адмініструванням допомагала Катя Вовк. Режисер, наші очі, для якого важлива гарна картинка – Денис Вовк. За стиль, інтер'єр відповідає Наталя Зубач. Ведучою була Оксана Туча. Наші вуха – звукорежисер Павло Фестер. Наші оператори, які працюють за відеокамерами – Юрій Шута, Вадим Гунько, Юрій Цубера. Монтажер, який виконує кропітку роботу з синхронізації картинки й звуку, щоб цілісно виглядала програма – Сергій Сухораба.

– Що можна сказати про реакцію глядачів на програму «TheEfir»?

– Реакцію ми відстежуємо у соціальних мережах по коментарях. Там гарні відгуки, сподіваюсь, що у наступному сезоні збільшимо нашу глядацьку аудиторію. Ми намагаємося удосконалитися, щоб людям було цікаво дивитися наші передачі. У цій команді, з якою ми стартували у «TheEfir», мало хто в

такому проєкті раніше працював. Для більшості з нас це було нове. Тому ми вчимося, намагаємося розвиватися, щоб наш продукт ставав професійнішим і цікавішим.

– Якщо хтось хоче потрапити до Вашої програми, що для цього треба?

– Для цього потрібно нам зателефонувати, написати, прислати запис відео чи на диктофоні. Ми шукаємо творчих людей, які пишуть вірші, пісні, гарних виконавців, солістів та акторів.

Спілкувався Гнат Меренков